

šetření ohledně »vhodnosti těchto parcel pro budování«, a tedy a priori vylučují veškeré námitky dosavadního vlastníka co do otázky, zda zákonné podmínky pro expropriaci těchto pozemků jsou dány čili nic.

K takovému rozhodnutí — jemuž nebyl základem náleží příslušné I. stolice — nebyl žal. úřad kompetentní, a jest proto jeho rozhodnutí v tomto směru nezákonné.

Č. 3709.

Dávka z přírůstku hodnoty: I. * Neuvedla-li strana v přiznání k dávce z přírůstku hodnoty určitou nabývací hodnotu, musí úřad provést řízení podle § 17 dávkového řádu z r. 1920. — II. Dokud nabyvateli nebyl dodán záruční rozkaz, nemá nabyvatel v řízení o dávku z přírůstku hodnoty postavení strany, třebas se ve smlouvě tržové zavázal k převzetí dávky.

(Nález ze dne 7. června 1924 č. 10.195).

Věc: Patronátní úřad katolického kostela v D. a F. B. v P. (adv. Dr. Jindř. Patka ze Semil) proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Stížnost Františka B. se odmítá jako nepřijatelná; na stížnost patronátního úřadu katolického kostela v D. zrušuje se nař. rozhodnutí provedené řízení.

Důvody: Platebním rozkazem inspektorátu pro zemské dávky v Praze z 9. dubna 1923 byla na základě vl. nař. z 23. září 1920 č. 545 Sb. patronátnímu úřadu katol. kostela v D. z převodu nemovitostí, ležících v D. zcizených tržovou smlouvou z 11. června 1921 F. B. předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti 48747 Kč 56 h. Odvolání podané patronátním úřadem a F. B. bylo nař. rozhodnutím zamítnuto. Do tohoto rozhodnutí stěžují si patronátní úřad a F. B.

Stížnost F. B. odmítl nss jako nepřijatelnou z těchto důvodů:

Platební rozkaz o vyměření dávky z přírůstku hodnoty vydán byl I. stolicí patronátnímu úřadu kat. kostela v D. jako zciziteli, který též podal přiznání k dávce. Postup ten jest ve shodě s ustanovením § 13 dávkového řádu z 23. září 1920 č. 545 Sb., jenž stanoví, že dávku z přírůstku hodnoty platí zcizitel, že vyměřovací řízení se provádí výhradně s ním a že toliko jemu se dávka předpisuje. Žal. úřad rozhodl ovšem meritorně o odvolání, které z tohoto plat. rozkazu podal zcizitel společně s nabyvatelem F. B., vyřídil tedy meritorně i odvolání B-ovo. Leč rozhodnutím tímto nebyla dotčena subjektivní práva jeho. On jako nabyvatel nemovitosti ručí ovšem za dávku, je-li u zcizitele nedobytná (§ 13, odst. 3), ale předpokladem pro platební jeho povinnost jest toto zjištění a vyrozumění jeho, že nař. došlo (§ 18, odst. 2). Stane-li se tak, má nabyvatel právo proti záručnímu rozkazu podat stížnost (§ 19, odst. 1) a uplatňovati tak své námitky proti tomuto rozkazu.

Z toho jest zřejmo, že pokud nebyl nabyvateli vydán záruční rozkaz, nemá vůči úřadům, rozhodujícím o dávce z přírůstku hodnoty, postavení strany a nemůže býti jejich rozhodnutím, směřujícím proti zciziteli;

ve svých právech zkrácen. Na této právní situaci nemění ničeho okolnost, že nabyvatel se v kupní smlouvě zavázal k převzetí dávky, neboť tím založeny byly jen soukromoprávní vztahy mezi smluvními stranami, nemohlo však býti změněno veřejnoprávní postavení nabyvatele vůči úřadům, dávkovým řádem svrchu uvedeným způsobem upravené.

Pokud jde o stížnost patronátního úřadu kat. kostela v D. uvážil soud: — — —

Důvodná je námitka, že žal. úřad neměl vzít za základ pro hodnotu nabyvací částku 600 Kč. Ze spisů jest patrné, že st-l udal v řízení, že hodnotu nabyvací k r. 1903 jest těžko udati a že tenkrát podobné lesy prodávány byly v ceně asi 600—800 Kč za 1 ha. Z toho nelze souditi, že by st-l byl uvedl nějaké konkrétní číslo, které by dle jeho soudu hodnotě nabyvací odpovídalo.

V daném případě šlo však o to, aby byla zjištěna určitá konkrétní cifra, která by mohla býti pro výpočet dávky vzata jako hodnota nabyvací. Když však st-lem taková určitá cifra udána nebyla, nemohl úřad ve smyslu § 17, odst. 2 uznati, že pokládá udání strany za přiměřené a dle něho dávku vyměřiti, nýbrž měl stranu vyrozuměti o tom, jakou částku míní při vyšetření přírůstku jako hodnotu nabyvací vzít za základ. To se nestalo, nýbrž úřad si vybral z udaných cifer částku nejnižší, totiž 600 Kč a vzal ji pro výpočet nabyvací hodnoty za základ.

Tím byla způsobena podstatná vada řízení a bylo proto nař. rozhodnutí ku stížnosti patronátního úřadu zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 3710.

Obecní přírážky: * Vzejde-li spor o otázku, v jaké výši je nutno stanovit v rozpočtu obecní přírážky, jichž je třeba k tomu, aby obecní výdaje byly kryty, není pro řešení jeho rozhodným jedině poslední předpis daňový.

(Nález ze dne 7. června 1924 č. 10.196).

V ě c: Firma P. na K. V. (adv. Dr. Jos. Jozífko z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o schválení obec. rozpočtu města K.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Odvolání st-lky z usnesení ob. zastup. města K. z 27. ledna 1922, kterým byl schválen rozpočet pro rok 1922 a usneseno k hrazení schodku vybírat 100%ní přírážku k dani domovní a 454%ní přírážku k dani pozemkové, výdělkové a důchodové, bylo osk-í v K. dne 1. března 1922 zamítnuto, načež st-lka podala další odvolání k zsv-u.

Usnesením z 27. listopadu 1922 změnilo pak ob. zastup. v K. své rozhodnutí ohledně výše přírážek a usneslo se, aby byla k hrazení schodku vyměřena 100%ní přírážka k dani čičňovni a 674%ní přírážka k daním ostatním.

Odvolání st-lky podané z tohoto usnesení bylo usnesením osk z 20. listopadu 1922 zamítnuto. Dalšímu odvolání st-lky nevyhověl zsv nař. rozhodnutím a uznal rozpočet za správný.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —